

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 11.3.2020 v Brně odvolání

obžalovaného: V.P., narozený XXXXX v XXXXX, invalidní důchodce, bytem XXXXX, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXXXX,

proti rozsudku Okresního soudu v Jihlavě ze dne 27.11.2019, č. j.10T 61/2019-346, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl V. P. uznán vinným přečinem nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem nedokonaný, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustit tím, že

ačkoliv znal věk K. H., nar. XXXXX, a i přes to, že byl usneseními policejního orgánu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Kraje Vysočina, Územního odboru Jihlava, Oddělení obecné kriminality ze dne 15. 12. 2014 (usnesení převzal 19. 12. 2014) a 5. 1. 2016 (usnesení převzal dne 14. 1. 2016) trestně stíhán pro dva přečiny nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c), d), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kterých se dopustil vůči poškozené K. H., přičemž následně byl za tyto přečiny a další trestnou činnost odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě č.j. 13T 265/2015-1196 ze dne 6. 1. 2017, který nabyl právní moci dne 11. 4. 2017, k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 5,5 roku,

nejméně od 18. 2. 2016 nejprve z věznice v Brně, kde byl ve vazbě, a od 20. 4. 2017 z věznice v Břeclavi, kde byl a v současné době stále je ve výkonu trestu odnětí svobody, až do 7. 11. 2018 pronásledoval K. H. tím, že jí zaslal nejméně 16 dopisů, ve kterých jí mimo jiné psal, že ji miluje, že až ho pustí z vězení, tak budou spolu a vezme si ji za manželku, a prosil ji, ať na něj počká, posléze jí také psal, že bude žádat o podmíněné propuštění, dále jí zasílal společně s dopisy a jednou samostatně přání k Vánocům, svátku a narozeninám, dále v uvedené době zaslal jejím rodičům B., nar. XXXXX, a M., nar. XXXXX, H. nejméně 11 dopisů, ve kterých jim psal, že je stíhán a odsouzen nespravedlivě, že jejich dceru miluje a že si ji po návratu z věznice vezme, a prosil je, ať ji pozdravují, a dále společně s dopisy zasílanými K. H. nebo jejím rodičům zaslal nejméně 7 „vyrozumění o návštěvě“ na různé termíny a v dopisech K. H. a její rodiče vyzýval, aby ho všichni tři ve věznici navštívili, a dále nejméně od 3. 2. 2017 do 13. 10. 2017 se pokoušel K. H. kontaktovat telefonicky, kdy nejméně 204krát volal na telefonní číslo 739 818 458, o kterém se mylně domníval, že ho užívá K. H., přičemž poškozená ve skutečnosti uvedené telefonní číslo neužívala, kdy vzhledem ke svému předchozímu trestnímu stíhání a později odsouzení pro pronásledování K. H. musel vědět, že poškozená z něho má strach, snaží se mu vyhýbat a nechce s ním být v jakémkoliv

kontaktem, a tedy musel vědět, že výše popsané jednání je, mimo jiné i vzhledem k výše uvedené snaze obžalovaného o podmíněné propuštění, způsobil v K. H. vzbudit obavy o její život nebo zdraví.

Za tento přečin byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody ve výměře 21 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou.

2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání. S rozhodnutím soudu I. stupně nesouhlasí, neboť namítá, že svědci byli ovlivněni ve svých výpovědích. Telefonní číslo, na které volal, mu dala sama poškozená, která jej dostala od kamarádky Š. K., která jej získala od svého kamaráda D. S. Kvalifikace tohoto jednání je ve formě pokusu, který úmyslně vyvolala poškozená K. H. a dopustila se tak účastenství na pokusu přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 24 písm. b) trestního zákoníku. Tato okolnost pak má značný vliv na společenskou škodlivost marných pokusů obžalovaného telefonovat s K. H.. Nesouhlasí ani s tím, že zasíláním dopisů K. H. a jejím rodičům se dopustil trestné činnosti také proto, že podle rukopisu na obálce věděli, kdo jim tyto dopisy posílá, proto je nemuseli vůbec otevírat a mohli je rovnou vyhazovat. Pokud dopisy otevírali pouze ze zvědavosti, tak za jejich zvědavost by neměl být obžalovaný odsouzen. V postavení svědků potvrdili, že dopisy byly stále stejné, ve skrze slušné a obsah těchto dopisů nemohl v nich vzbudit obavu o jejich život nebo zdraví. Je zřejmé, že K. H. neměla z těchto dopisů strach, ale z toho, co se stane, až bude propuštěn z vězení. Taková obava z toho, co by se mohlo stát v budoucnu, nemůže být důvodem pro jeho odsouzení. Obžalovaný je nešťastně zamilovaný a není schopen ovládnout to, aby poškozená a jejím rodičům nepsal dopisy, byť soudní znalci uvádějí, že rozpoznávací a ovládací schopnosti u obžalovaného jsou zachovány. Důvodem psaní dopisů není zlovolné obtěžování, ale představa, že K. H. je pro obžalovaného ta pravá, neboť ji miluje. Sám obžalovaný v písemném odvolání napadal zejména postup orgánů činných v trestním řízení, postup státního zástupce, dožadoval se opakování důkazů, které specifikoval a také namítal, že se jedná o obnovu toho, za co již byl odsouzen.
3. Odvolací soud podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Odvolání obžalovaného však důvodným neshledal.
4. Soud I. stupně své skutkové i právní závěry přesně, jasně a přesvědčivě zdůvodnil a ve svém rozhodnutí, provedené důkazy zhodnotil tak, jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu. Je třeba zdůraznit, že je právem soudu I. stupně hodnotit důkazy, které provedl a odvolacímu soudu do volného hodnocení důkazů soudem I. stupně nepřísluší zasahovat, pokud není v rozporu se zásadami formální logiky. To však odvolací soud nezjistil.
5. Předně odvolací soud dospěl k závěru, že není potřeba ve věci provést žádné další důkazy, ani žádný z důkazů opakovat, jak se toho obžalovaný domáhal. Podle názoru odvolacího soudu nalézací soud ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu provedl dokazování v potřebném rozsahu a učinil ve věci úplná a správná skutková zjištění, která mají plnou oporu ve výsledcích provedeného dokazování. Soud I. stupně řádně odůvodnil svůj postup, ve vztahu k zamítnutým důkazům. Zde je nutno zdůraznit, že není povinností soudu provádět všechny navržené důkazy, ale je plně v pravomoci soudu posoudit důvodnost takového návrhu a pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní, za situace, kdy je skutkový děj řádně zjištěn a objasněn, nelze mu ničeho vytknout. Svá skutková zjištění soud I. stupně opřel zejména o výpověď poškozené K. H., která obhajobu obžalovaného zcela jednoznačně vyvrací. Její výpověď však není osamocena, ale plně s ní

korespondují výpovědi jejich rodičů Ing. B. H. a M. H.. Všichni tři popsali četnost i obsah došlých dopisů, ale zejména i okolnost, že obžalovanému je známo, že nikdo z nich o žádný kontakt s obžalovaným nestojí. Otec poškozené výslovně u výslechu obžalovanému sdělil, že si nepřejí, aby jakkoliv zasahoval do jejich životů. Jak z výpovědi samotné poškozené, tak i její matky zcela nepochybně vyplynulo, že poškozená má z obžalovaného strach. Z dopisů, které dostává od obžalovaného nemůže spát, na nic se soustředit, je vnitřně neklidná. Bojí se fyzického i psychického ublížení od obžalovaného, byť ji fyzicky nikdy nenapadl. Popřela, stejně jako její rodiče, že by je některá z osob, o který se zmiňuje obžalovaný, nějak ovlivňovala.

6. Odvolací soud se proto plně ztotožnil se skutkovými závěry soudu I. stupně, neboť tyto mají oporu v provedeném dokazování. Námitky obžalovaného v podaném odvolání jsou toliko opakováním obhajoby, kterou uplatnil již před nalézacím soudem, a se kterou se soud I. stupně náležitě vypořádal a směřují do hodnocení provedených důkazů, proto nemohly obstát. V této souvislosti lze pro stručnost odkázat na podrobné a pečlivé odůvodnění v bodě 9. odůvodnění napadeného rozsudku, se kterým se odvolací soud zcela ztotožnil, ze kterého mimo jiné vyplývá, že v dané trestní věci je obžalovaný stíhán za jiné období, než za které byl odsouzen v předchozí věci Okresního soudu v Jihlavě sp. zn. 13T 265/2015. Odvolací soud dodává, že obžalovaný své jednání bagatelizuje, omlouvá to vztahem k poškozené, ale absolutně nerespektuje práva poškozené a jejich rodičů a do těchto zasahuje. Právě v jeho urputnosti spočívá příkoří, které svým chováním poškozené, ale i její rodině způsobuje. Znakem objektivní stránky zažalovaného přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 trestního zákoníku je jednání spočívající v dlouhodobosti, které je způsobilé v jiném vyvolat důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví jeho nebo jeho blízkých osob. Důvodná obava je stav poškozeného, který je způsobilý vyvolat vyšší stupeň obav, úzkosti nebo jiného tísnivého pocitu ze zla, přičemž není nutné, aby byl takový stav v poškozeném skutečně vyvolán. (srov. TR NS 79/2011-T). V dané v trestní věci z výpovědi poškozené K. H. vyplynulo, že dopisy od obžalovaného tyto stavy úzkosti a tísnivého pocitu v ní vyvolávají. Obžalovaný proto naplnil skutkovou podstatu zažalovaného přečinu jak po stránce subjektivní, tak i objektivní a není pro posouzení věci relevantní, že v dopisech není poškozené vyhrožováno. Záměr obžalovaného v podstatě neustále poškozené vnucovat svůj jednostranný vztah k ní, jeho plány, žádosti o návštěvy, byl prokázán také v rámci znaleckého zkoumání obžalovaného. Znalci objektivizovali jeho trestní odpovědnost, neboť rozpoznávací a ovládací schopnosti nejsou vymizelé. Současně znalci uvedli, že jeho jednání je vědomé a cílené, bez potřebného náhledu. Za tohoto stavu odvolací soud plně přisvědčil závěrům soudu I. stupně o vině obžalovaného včetně zvolené právní kvalifikace.
7. Pochybení pak také nebylo shledáno ani ve výroku o trestu. I zde soud I. stupně náležitě zjistil všechny skutečnosti rozhodné pro stanovení jeho druhu a výše. Pokud obžalovanému V. P. uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 21 měsíců, tedy v polovině zákonné trestní sazby, nelze tento trest považovat za přísný, natož nepřiměřeně. Obžalovaný se daného jednání dopustil ve speciální recidivě a pokud si z předchozího trestu a odsouzení nevzal žádné ponaučení, své jednání opakuje, nemá dostatečný náhled, nelze od jiného trestu očekávat dosažení jeho účelu a tím je především ochrana společnosti před protiprávním jednáním obžalovaného.
8. Vzhledem k výše uvedenému bylo podle § 256 trestního řádu podané odvolání jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b)cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Krajský soud v Brně
dne 11. března 2020

Mgr. Šárka Dufková v. r.
předsedkyně senátu

Vypracovala:
Mgr. Lenka Králíková v. r.